

1997. 06. 16-17.

Az Európai Tanács amszterdami ülése

Az 1990-es években, az Európai Unióban két törekvés is felütötte a fejét. Az intézmények megreformálása éppolyan fontos volt, mint az Unió keleti bővítése, amellyel mindinkább az európai integrációt szándékozták elérni.

Wolfgang Schäuble a „Gondolatok az európai politikáról” című kiadványában adott hangot a keleti nyitás jelentőségéről, illetve az intézmények modernizálását hangsúlyozta, amelynek köszönhetően egy föderatív szövetségi rendszert lehetne működtetni. Az elképzelés szerint a szövetséget a Benelux államok, illetve

Németország és Franciaország vezették volna, tulajdonképpen ezek az országok látták volna el a külpolitikai és védelempolitikai feladatokat egyaránt. Ezt az elképzelést éles bírálat érte, elsősorban Olaszországból és Spanyolországból, ugyanis ezek az országok nem fogadták el a rájuk szabott másodlagos szerepet.

A választ John Major fejtette ki „flexibilisebb Európa” elképzelésében. Az egykori brit miniszterelnök fontosnak tartotta, hogy a különböző tagállamoknak szándékaik és érdekeik alapján lehetőségükben álljon a közösségi politikákban képviselni magukat. A hivatalos kezdeményezéseken kívül civil hangok is megjelentek. A civilek ötleteinek összegyűjtésére és feldolgozására egy külön bizottságot hoztak létre. Az ajánlatok összegzése során a fő kritériumok között szerepelt az erősebb demokrácia, a nagyobb hatékonyság és a jobb átláthatóság.



Az ülés résztvevői Amszterdamban

A reformok kidolgozására és a keleti bővítés lehetőségének megnyitására a tárgyalás 1996-ban Torinóban nyílt meg, majd 1997. június 16-17-én zárult le Amszterdamban. A tárgyalások során nem sikerült közös foglalkoztatáspolitikát létesíteni, viszont ezen a téren sikerült elérni a nemi diszkrimináció kiküszöbölését.

A szabad mozgás, illetve a schengeni egyezmény előkészítése is megtörtént, és két ország kivételével minden tagállam aláírta az egyezményt, viszont a csatlakozni kívánt országoknak már kötelező jellegűvé vált. A közös külpolitikát illetően nem született eredmény, a tényt a jugoszláviai helyzet is igazolta, valamint a védelmi politikában és a közös európai hadsereg víziójában sem történt előrelépés. Jelentős intézményi reformokat ugyan nem sikerült deklarálni, viszont kiterjesztették a minőségi többséget a Miniszterek Tanácsában, meghatározták az Európai Parlament képviselőinek maximális létszámát, valamint megállapodtak egy kormányközi konferenciában a kibővítések elkezdése előtt. A résztvevők megegyeztek a Stabilitási és Növekedési Egyezmény elfogadásában, amely előírta a költségvetési fegyelem betartását, melyet többoldalú ellenőrzési eljárással valósítanak meg.



Az Európai Tanács amszterdami ülése 1997. június 16-17-én zajlott le, az Amszterdami Szerződést 1997. október 2-án írták alá és 1999. május 1-jén lépett hatályba.

Források

<http://publicatio.bibl.u-szeged.hu/3325/1/EUINTEGR.pdf>



https://nke.repo.uni-nke.hu/xmlui/bitstream/handle/123456789/14718/728_ATMA_Az_Europai_Unio_politikai_rendszer_PDF.pdf



<http://real.mtak.hu/91402/1/Azeuropaiintegraci-orolvallalkozoknak.pdf>



https://barankovics.hu/_f/konyv/ppe/Ut_Europa_szivebe_1953_2009.pdf

